Curtea Supremă de Justiţie
D E C I Z I E

13 octombrie 2021 mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curţii Supreme de Justiţie
în componenţă:
Preşedinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părţilor, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocata Svetlana Cotea, în numele succesorului părții vătămate Antoceanu Vasile, împotriva deciziei Curţii de Apel Comrat din 29 aprilie 2021, în privința inculpaților

Marin Maxim XXXXXX;

Zatic Gheorghe XXXXXX.

	Termenul de examinare,
instanţa de fond:	***23.08.2018 – 27.02.2019,***
instanţa de apel:	***20.03.2019 – 16.09.2019,***
instanţa de recurs:	***27.11.2019 – 03.11.2020,***
instanţa de apel:	***04.02.2021 – 29.04.2021,***
instanţa de recurs:	***13.07.2021 – 13.10.2021.***

Asupra recursului menţionat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Cahul din 27 februarie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364^1 Cod de procedură penală, Marin Maxim a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, și art. 151 alin. (4) Cod penal la 6 ani și 8 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 10.07.2018 până la 26.12.2018.

Zatic Gheorghe a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 1 an închisoare, și art. 151 alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 10.07.2018 până la 26.12.2018.

De la Marin Maxim și Zatic Gheorghe s-a încasat, solidar, în beneficiul succesorului părții vătămate Antoceanu Vasile prejudiciul material în sumă de 22.736 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

De la Marin Maxim și Zatic Gheorghe s-a încasat în beneficiul succesorului părții vătămate Antoceanu Vasile prejudiciul moral a câte 50.000 lei de la fiecare.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 4428 lei din contul inculpaților a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanţa de fond a constatat că la 24 iunie 2018, aproximativ orele 03.50, aflându-se în incinta localului „Paradis" din XXXXXX, inculpații Marin M. și Zatic G., împreună cu o altă persoană, materialele în privința căreia au fost disjunse într-un dosar aparte pentru examinare în procedură generală, din intenții huliganice, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, fără motiv, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului locuitorului XXXXXX, Antoceanu C., a.n. 1991, cauzându-i, ca urmare, vătămări corporale sub formă de echimoză a pleoapei superioare a ochiului drept unghiul lateral, echimoză a regiunii fronto-temporare drepte, excoriație alungită a regiunii frontale stângi, pe buza superioară centru excoriație ovală, hemoragie mucoasa buzei superioare pe centru, ce se califică ca leziuni corporale neînsemnate la persoanele vii, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin hemoragie a țesuturilor moi pericraniene regiunile fronto-temporale bilateral și parieto-occipital pe dreapta, urme de hemoragie subdurală, hemoragie subarahnoidală peteșiale și confluient difuze localizate în ambele emisfere în protecția lobilor frontali, temporali și occipitali, edem cerebral pronunțat, hemoragii în trunchiul cerebral, ce se califică ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață la persoanele vii, în urma cărora, la data de 01.07.2018, a survenit decesul victimei Antoceanu C.

Instanța a reținut că inculpații au recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și au solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Dat fiind că aceste probe demonstrează vinovăția inculpaților, acțiunile lor au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşite de mai multe persoane și art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75, 70 alin. (3^1), (4) Cod penal, că inculpații au comis un concurs de infracțiuni, una dintre care este deosebit de gravă, soldată cu consecințe grave – decesul victimei, că anterior nu au comis infracțiuni și se caracterizează pozitiv, ca circumstanțe atenuante fiind reținute căința sinceră, imoralitatea acțiunilor părții vătămate și săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Marin M. la vârsta de la 18 până la 21 ani, concluzionând că corectarea și reeducarea lor este posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare, în condițiile

beneficierii de reducerea limitelor de pedeapsă conform prevederilor art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța a statuat că sunt vădit exagerate pretențiile succesorului părții vătămate privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 1.000.000 lei.

Astfel, urmare a decesului lui Antoceanu C., succesorului părții vătămate, în mod incontestabil, i-au fost provocate profunde suferințe psihice și el este îndreptățit să pretindă repararea prejudiciului moral din contul inculpaților, în virtutea prevederilor art. 1422 Cod civil.

Însă, în circumstanțele cauzei, având în vedere comportamentul imoral al victimei, care a provocat infracțiunea, precum și criteriile de determinare a mărimii prejudiciului moral prevăzute la art. 1423 Cod civil, art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, o despăgubire în mărime a câte 50.000 lei de la fiecare inculpat va constitui o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suportat de succesorul părții vătămate, ca urmare a acțiunilor infracționale ale inculpaților, soldate cu decesul fratelui său.

3. Avocata Svetlana Cotea a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la inculpați să fie încasat în beneficiul succesorului părții vătămate, Antoceanu V., prejudiciul moral în mărime de 1.000.000 lei.

Apelanta a invocat că cuantumul prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei, reprezintă o compensație insuficientă pentru urmările survenite de pe urma acțiunilor inculpaților.

Or, suma dispusă spre încasare este extrem de mică în raport cu suferințele psihice care i-au fost provocate succesorului părții vătămate prin decesul unicului frate, iar instanța de fond nu a ținut cont de faptul că trauma morală pe care a primit-o l-a marcat pentru toată viața, fiind o suferință gravă morală care nu se recuperează în niciun caz.

Antoceanu V. a suferit enorm în urma decesului fratelui său, suportând dureri și suferințe legate de faptul că fratele său a fost maltratat cu bestialitate, trântit pe jos, lovit în cap, târât fără cunoștință din local, împrejurări în care prejudiciul moral în mărime de 1.000.000 lei nu este exagerat.

Pe lângă aceasta, potrivit jurisprudenței CtEDO, instanțele judecătorești ar putea să acorde satisfacție morală la constatarea violării drepturilor și libertăților fundamentale, și anume, pentru violarea art. 2 din CEDO în mărime de 6000 - 30.000 euro. Or, acordarea unei compensații insuficiente pentru încălcarea drepturilor fundamentale, conform practicii CtEDO (*cauzele Cucu ș.a. v Moldova, Mătăsaru și Savițchi v Moldova*) ar reprezenta o încălcare a art. 41 în coroborare cu art. 2 din CEDO, dreptul la satisfacție echitabilă.

3.1. A declarat apel și avocatul Eduard Barbarov, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Zatic G. să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub limita minimă prevăzută de lege.

Apelantul a indicat că, instanța de fond a omis circumstanțele atenuante – căința sinceră și recunoașterea vinovăției, ilegalitatea și imoralitatea acțiunilor părții vătămate, care a provocat infracțiunea.

4. Potrivit deciziei Curţii de Apel Cahul din 16 septembrie 2019, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului Zatic G. este proporțională în raport cu gravitatea faptelor comise și circumstanțele cauzei.

Totodată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de fond a pus accentul pe faptul că în urma comiterii infracțiunii o persoană a fost lipsită de viață, corect apreciind că suma a câte 50.000 lei din contul fiecărui inculpat este în concordanță cu suferințele succesorului părții vătămate, raportate la circumstanțele comiterii faptei.

Or, unul dintre criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, potrivit căruia indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire, ce se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

5. Avocata Svetlana Cotea a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la inculpați să fie încasat în beneficiul succesorului părții vătămate, Antoceanu V., prejudiciul moral în mărime de 1.000.000 lei.

Recurenta a invocat că suma prejudiciului moral dispusă spre încasare este extrem de mică în raport cu suferințele psihice cauzate succesorului părții vătămate, or, acesta și-a pierdut fratele, iar instanțele de fond și de apel nu au ținut cont de faptul că trauma morală pe care a primit-o, l-a marcat pentru toată viața, fiind o suferință gravă, care nu se recuperează în niciun caz.

Antoceanu V. a suferit enorm în urma decesului fratelui său, suportând dureri și suferințe legate de faptul că fratele său a fost maltratat cu bestialitate, trântit jos, lovit în cap, târât fără cunoștință din local, împrejurări în care prejudiciul moral în mărime de 1.000.000 lei nu este exagerat.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Eduard Barbarov, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Zatic G. să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub limita minimă prevăzută de lege.

Recurentul a indicat că probelor administrate le-a fost dată o apreciere juridică incorectă, iar inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

5.2. Avocatul Vlad Vlaicu a declarat recurs ordinar suplimentar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Zatic G. să-i fie aplicată în baza art. 79 Cod penal pedeapsa de 5 ani închisoare.

Recurentul a invocat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond și de apel nu a ținut cont de faptul că acesta a recunoscut vina și s-a căit sincer, a colaborat cu organul de urmărire penală, se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, că infracțiunea a fost provocată de comportamentul imoral al victimei, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

6. Conform deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 noiembrie 2020, recursurile avocaților Eduard Barbarov și Vlad Vlaicu au fost respinse ca inadmisibile.

Recursul avocatei Svetlana Cotea a fost admis, casată decizia contestată în partea acțiunii civile și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, hotărârile atacate au fost menținute.

Instanța de recurs a statuat că termenul de declarare a recursului a fost omis de către avocatul Vlad Vlaicu, acesta fiind decăzut din dreptul de a exercita această cale de atac.

În raport cu afirmațiile recurentului Eduard Barbarov se atestă că pedeapsa a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului Zatic G. potrivit prescripțiilor din art. 61 şi 75 Cod penal.

Însă, în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral, instanţa de apel nu a ţinut cont în deplină măsură de circumstanţele speței, că în rezultatul infracţiunii comise a survenit decesul unei persoane tinere, prin ce s-a provocat rudelor apropiate şi, în special, succesorului părţii vătămate - fratele victimei, suferinţe psihice enorme, nefiind astfel respectate întocmai prescripțiile art. 1423 Cod Civil (în vigoare la momentul săvârşirii infracţiunii), art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, pierderea speranței în viaţă, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate, în condiţiile când inculpații nu a întreprins până în prezent măsurile de a recupera daunele morale.

Totodată, potrivit jurisprudenţei CtEDO, în cazul violării art. 2 al Convenţiei - dreptul la viaţă, de către instanţele judecătoreşti pot fi acordate ca satisfacție morală sume în mărime de la 6000 la 30000 euro. Iar, instanţa de apel, la evaluarea prejudiciului moral în sumă a câte de 50.000 lei de fiecare inculpat, a acordat o sumă vădit disproporțională cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețe similare, precum şi cu circumstanţele particulare ale cauzei, din care motive o astfel de soluţie nu poate fi menținută.

La aprecierea cuantumului prejudiciului moral, în calitate de compensare a suferințelor cauzate prin infracţiune, instanţa de apel urmează să țină cont în deplină măsură de impactul moral și emoțional suferit de succesorul părții vătămate care în urma acţiunilor infracţionale ale inculpaților, şi-a pierdut unicul frate la o vârstă atât de mică, și anume, aceste suferinţe fiind legate de faptul că fratele lui a fost maltratat, trântit jos, lovit doar în cap, târât fără cunoștință din incinta localului.

7. Potrivit deciziei Curții de Apel Comrat din 29 aprilie 2021, apelul avocatei Svetlana Cotea a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

De la Marin Maxim și Zatic Gheorghe s-a încasat, în beneficiul succesorului părții vătămate, Antoceanu Vasile, prejudiciul moral a câte 100.000 lei de la fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că potrivit art. 1422 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Conform art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată,

luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Astfel, verificând sentința instanței de fond, prin prisma criticilor invocate de avocatul Svetlana Cotea, în numele succesorului părții vătămate, privind soluţia instanţei în latura civilă, ce cade sub incidența temeiurilor de apel neinvocate de aceasta, că suma dispusă spre încasare de către instanţa de fond este extrem de mică în raport cu suferințele psihice care i-au fost provocate lui Antoceanu V., constată că prima instanță a încasat de la inculpați în beneficiul lui Antoceanu V., pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, câte 50.000 lei de la fiecare, fără o motivare corespunzătoare.

Deci, în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral, instanţa de fond nu a ţinut cont în deplină măsură de circumstanţele cauzei, că în rezultatul infracţiunii comise a survenit decesul unei persoane tinere, prin ce s-a provocat rudelor apropiate şi, în special, succesorului părţii vătămate – fratele victimei, suferinţe psihice enorme, nefiind astfel respectate întocmai prevederile art. 1423 Cod Civil (în vigoare la momentul săvârşirii infracţiunii), art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, pierderea speranței în viaţă, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate, în condiţiile când inculpații nu a întreprins până în prezent măsurile de a recupera daunele morale.

Or, la evaluarea prejudiciului moral în sumă a câte de 50.000 lei de la fiecare inculpat, instanța de fond a acordat o sumă vădit disproporțională cu sumele ce acordă Curtea Europeană în spețe similare, precum şi cu circumstanţele particulare ale speței, din care motive o astfel de soluţie nu poate fi menținută.

Totodată, CtEDO în hotărârea sa Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009, a statuat că dacă sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art. 6 CEDO, iar prin nesoluționarea corespunzătoare a acțiunii civile în speță s-ar putea încălca art. 6 CEDO.

Așa cum, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire, în termenii CEDO, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensator și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorul daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor, prevederi de care nu a ținut cont instanța de fond la stabilirea mărimii prejudiciului moral, urmând să pună accent pe gravitatea faptelor săvârșite și consecințele acestora, pe posibilitatea de restabilire a stării psihice succesorului victimei și satisfacția pe care o primește persoana în urma pedepsirii inculpatului.

Deci, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral, în calitate de compensare a suferinţelor cauzate prin infracţiune, instanţa de fond urma să țină cont în deplină măsură de impactul moral și emoțional suferit de către Antoceanu V., care în urma acţiunilor infracţionale ale inculpaților şi-a pierdut unicul frate la o vârstă atât de mică,

aceste suferinţe fiind legate de faptul că fratele lui a fost maltratat, trântit și lovit de mai multe ori.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei, raportate la prevederile legale, precum și de faptul că la caz este întrunită condiția principală privind legătura cauzală între prejudiciul suferit și infracțiunea săvârșită, acestea rezultând din faptul că inculpații i-au cauzat succesorului părţii vătămate suferințe psihice, care decurg din aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, urmează a fi admisă parțial acțiunea civilă, cu încasarea de la inculpați, în beneficiul succesorului părții vătămate, a prejudiciului moral în mărime a câte 100.000 lei, în vederea compensării daunei morale, în rest, acțiunea civilă cu privire la recuperarea prejudiciului moral urmând a fi respinsă.

8. Avocata Svetlana Cotea a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la inculpați să fie încasat în beneficiul succesorului părții vătămate, Antoceanu V., prejudiciul moral în mărime de 1.000.000 lei.

Recurenta a invocat că suma prejudiciului moral dispusă spre încasare este extrem de mică în raport cu suferințele psihice cauzate succesorului părții vătămate, or, trauma morală pe care a primit-o, l-a marcat pentru toată viața, fiind o suferință gravă, care nu se recuperează în niciun caz.

Antoceanu V. a suferit enorm în urma decesului fratelui său, suportând dureri și suferințe legate de faptul că fratele său a fost maltratat cu bestialitate, trântit pe jos, lovit în cap, târât fără cunoștință din local, împrejurări în care prejudiciul moral în mărime de 1.000.000 lei nu este exagerat.

Prejudiciul moral încasat în mărime de 100.000 lei este ridicol, în circumstanțele în care, în urma acțiunilor infracționale ale inculpaților, a decedat o persoană, suma fiind extrem de mică în raport cu suferințele psihice cauzate succesorului părții vătămate.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei şi motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanţă, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conţină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 şi argumentarea ilegalităţii hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunţate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept şi argumentarea ilegalităţii deciziei contestate în acest sens (*pct.* ***8.*** *din decizie*).

Pe lângă aceasta, solicitarea recurentei privind *rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la inculpați să fie încasat în beneficiul succesorului părții vătămate, Antoceanu V., prejudiciul moral în mărime de 1.000.000*

lei, contravine prescripţiilor din art. 453 Cod de procedură penală, potrivit căror instanţa de recurs rejudecă cauza şi pronunţă o nouă hotărâre, doar dacă nu se agravează situaţia condamnatului.

Circumstanţele enunţate denotă că recursul nu întruneşte condiţiile de conţinut, iar instanţa de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanţe în fapt şi în drept, care l-ar justifica, şi să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanţa de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplineşte cerinţele de conţinut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanţă, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia.

Instanţa de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reţinute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispoziţiilor de drept formal şi material.

În această ordine de idei şi în raport cu circumstanţele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept şi clar definite (*pct.* ***8.*** *din decizie*), se atestă că împrejurările menţionate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. ***7.*** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanţa de apel, legal şi întemeiat a constatat şi apreciat circumstanțele de fapt şi de drept ale cauzei privind mărimea compensaţiei pentru prejudiciul moral cauzat succesorului părţii vătămate, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală şi prescripţiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod civil, conform căror odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. ***Mărimea compensaţiei pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată*** în funcție de caracterul şi gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. ***Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată***, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Prin urmare, instanța de apel just și întemeiat s-a pronunțat asupra mărimii despăgubirii respective în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat, de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă succesorului părții vătămate, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul,

respectând proporționalitatea comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și ținând cont de particularitățile cazului.

Ori, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate şi reproduse în pct. ***8.*** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanţa de apel a apreciat circumstanţele cauzei în latura încasării prejudiciului moral.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) şi (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel, şi poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanţei de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanţelor cauzei în latura prejudiciului moral, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competenţă şi prerogativă legală a acestei instanţe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală şi, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanţa de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct.* ***7. – 8.*** *din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor şi circumstanţelor pricinii care au fost puse la baza sentinţei de condamnare, conform jurisprudenţei CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujniţa versus Moldova*).

Împrejurările enunţate denotă în mod concludent că instanţa de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conţine motive clare şi legale pe care se întemeiază soluţia, şi că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanţa de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul nominalizat este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Svetlana Cotea, împotriva deciziei Curţii de Apel Comrat din 29 aprilie 2021, în privința inculpaților Marin Maxim XXXX și Zatic Gheorghe XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunţată integral la 19 noiembrie 2021.

Preşedinte Iurie Diaconu

Judecători Liliana Catan

Ion Guzun